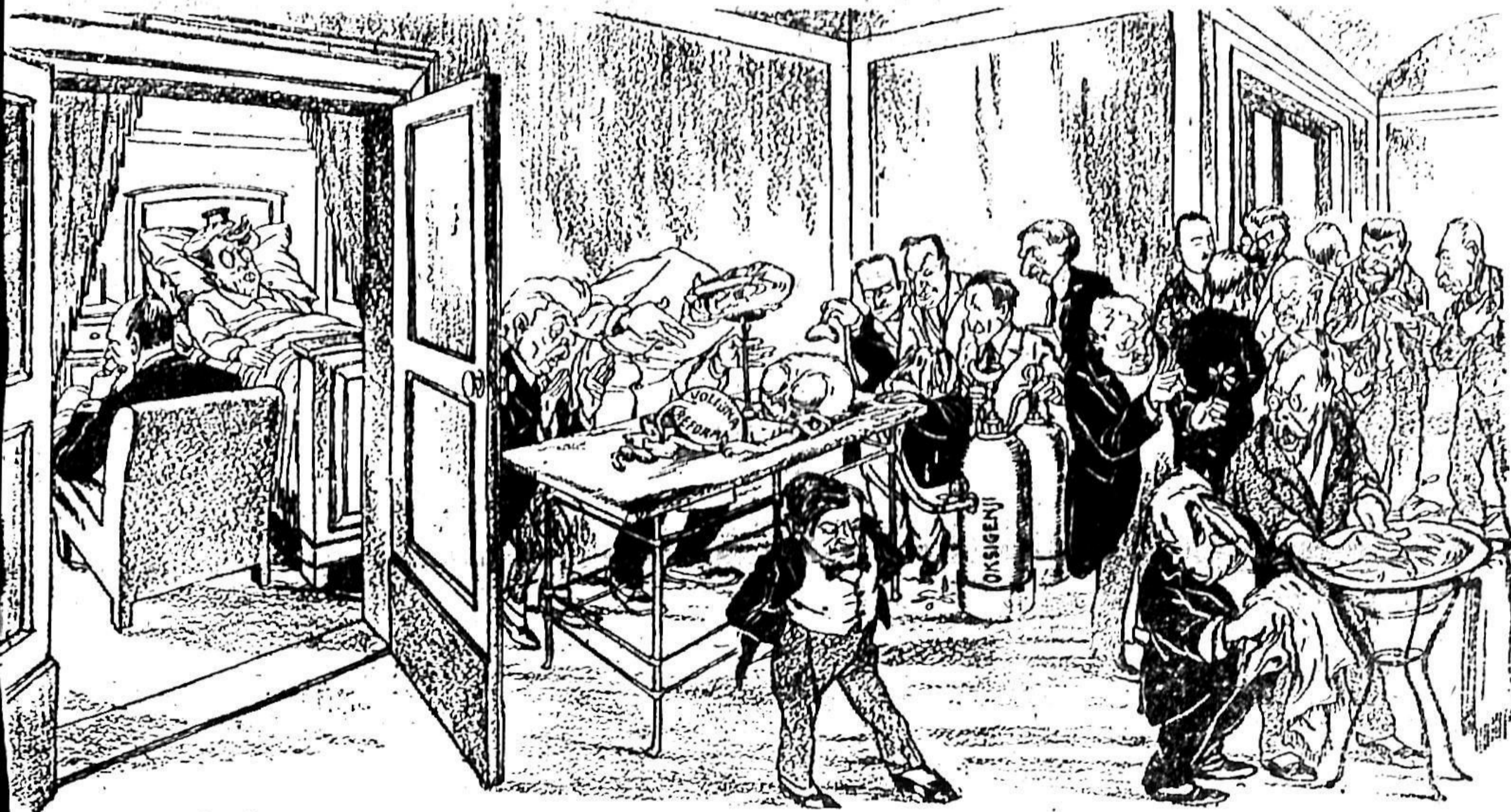

Čuk na palci

Izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Pavotti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik Franco Podberšič. — Cena oglasa: 1 milimeter višine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, Bančna obvestila, poslana, osprtnice vabila, naznanila itd., vsaka vrsta 1 L. — Celoletna naročnina 15 L. — Za inozemstvo 22.50 L.

Leto II. GORICA, dne 1. julija 1923 št. 19.

Mrtvorojenček ali nova volilna reforma.

DVANAJST ZDRAVNIKOV: Novo bitje nima znaka življenja v sebi. Kdo izmed nas ma poguma dovolj, da obvesti roditelje o resnici?

ODGOVOR

smi »Najboljša« v Čuku dne 1. junija 1923.

Donesle šalico
Novice mi so,
Kako si ti zbiral
Skrbno si ženo.

Pa žali me, da si
Se tiček že vjel;
A vender se nad 'jem,
Da bodeš še pel.

Ko brala, smijala
Sem res se na glas!
Če možki si 'zbira,
Zakaj pa ne jaz?

Jaz tudi bi rada
Možila se kdaj,
Pa ni ga in ni ga,
Da vzame me v raj!

Debelega nečem
Je »beuf á la mode«;
Neroden še v hramu
Predebel je sod!

In suhega še menj;
Zanj križa ne dam,
Ker kožo le v ričetu
Rada imam.

Premladega nečem,
Ker mi je preživ;
Ko mene privezal,
Bi druge lovil!

Prestarega še menj,
Da grela bi ga;
Na glavi vesela
Ne gledam snega!

Prelepega nečem;
Že vsaka pove,
Da gledajo lepi
Le sebe možjé!

Pa grdega še menj,
Ne morem za to!
Kdor vrabce le plaši,
Pa mene ne bo!

Bogatega nečem,
Ker zlate roké
Nikol' ne veljajo
Nad zlato srcé!

Pa revnega še menj,
Je križ brez Bogá!
Ljubezen brez krulja
Po vodi bi šla!

Učenega nečem,
Podnevi bi bral,
Zvečer bi zadremal,
Pa trdno bi spal!

Bedaka še najmenj!
Kdor nima glavé,
Ne vedel bi zame,
Še zase ne vé!

Velikega nečem,
Pri srcu mi ni,
Ker lahko jo kupim
Če treba žrdi!

In majlinega še menj,
Zakaj pa? — zato:
Ker poperk je poperk,
In večji ne bo!

Sem srednje postave,
In zvest'ga srcá,
Le takega h'tela
Za zdaj bi možá!

Prebrisane glave,
Le mora pa bit',
Če ne, v Mehikansko,
Naj gre se solit'!

Pod palcem tud' nekaj,
Ker to se že vé,
Da prazni zaključí
Po koncu ne stojé!

Ne vem pa, kdo vzame,
Al' ne, me na dom:
Če srednji al' nihče,
Pisala ti bom.

Majarčičeva

KAKO SE ISČE POSOJÍLO?

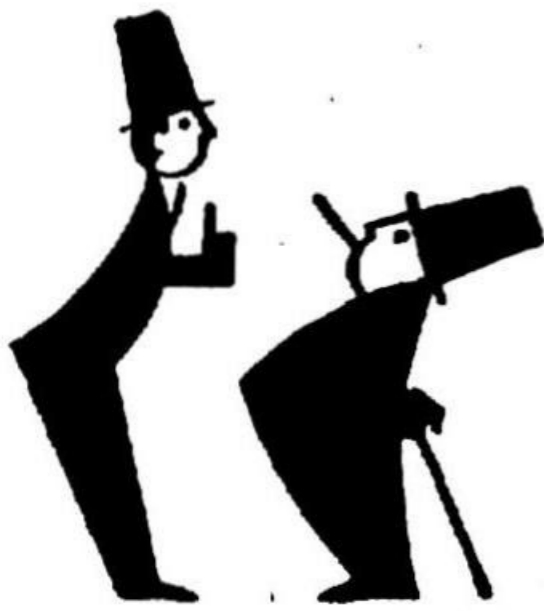
Prvi: »Prijatelj! Ali potrebuješ denarja? Le odkrito povej, nič se ne sramaj!«

Drugi: »Hvala Bogu, denarja imam sedaj zadosti!«

Prvi: Bodi torej tako prijazen in posoj mi sto lir!«

»BUONI SO«.

Čadežev Tone, vaški bebec, katerega njegova posebna in večna navada je — smejati se, naj se mu godi dobro ali slabo, je bil vsled te sicer lepe navade, po notah pretepen od vojakov, ki so se nastanili v vasi l. 1919. Ko so izvršitelji nagle sodbe odnosno njih predpostavljene spoznali krivico, storjeno nad bebecem, so ga peljali k stotnijski kuhinji ter mu postregli z vsemi dobrotami, zagotavljajoč ga neprestano: »Italiani buoni, eh... Italiani buoni, eh...?! Revež še v solzah, se zareži napram domačnom, kateri so prisostovali pri zoru, pokima z glavo in pravi: »So lahko bovni, ko žrejo zelena jabolka!« Bilo je meseca julija.

Pristni Slovenci.

Pred tednom dni sem bil v Ljubljani. Na trgu, kjer meso in klobase prodajajo, sem čul tale pogovor dveh pristnih slovenskih korenin, ki so se leta in leta bojevala napram nemškutarstvu.

Prvi: »Dober dan g'spa Kotonikova, al' ste vidl, koko j' vse drago ratal. *Unglaublich!* to so vse *diese Volksparteien schuld*. Tam se med saba ribaja, mi pa ta kratk konc ulečema.«

Druga: »*Freilich um Gottes willen*, sej če u tko naprej šlo, bo bolj, de Italije do Iblane zasede. Kua pa nam *diese Prehett* nar gre.«

Prvi: »Gvišen, sej mi neč ni-mama od tega. U Belgrad se Srbi rineja li korit, *die Krouten sind durch Radic angehezt*, ni Slovenc sma bli pa zmirej osel.«

Druga: »Orka svet, in tolk cajta sma se mečkal, de ma samostojn Sluvene pustall *Ich bitte Sie*, kaj j' to pošten, de nas ravn zdej toko *hintergangajo*.«

Prvi: »Pa Korošc se j' gvišen že preveč solate pr nas najedu. *Der möhl' gern den Redič mit sich haben*. Vse skep boja tko zavozil to *Staatpolitiko*, de nas bo pr ta zadnem konc sram.«

Druga: »Sej to tud Ušeničenkava *frajla* prav, k'je zmirej u Union med *bessere Herrn* na *Konferenzreden*. *Hargot*, n'kat je pa vseglj bolj blo. Mi se morma puostavi, pa nej *rata* kar če.«

Prvi: »Čist *richtig*, na 'na plat morma oberent. Če ni družga, boma pa svoja vlada na sluvensk zeml napravvel.«

To j' že kar nagrauzen *wie mit uns herumgerieben wird*. Sej nismá nemest repe zrastel.

Druga: »Koko pa! Naš diplomati so na figa vreden. Sam de so na ukol *mit der Eisenbahn Juraja*, list' k' se še ne, pa na koleneh do korit plezaja, nam pa *Theuerung stajgajo*. Mi sma čist Sluvene brez kurit, nisma ne Hrvat ne Srbi.«

Čuk: »*Bebiamus ad salutem vostrum!*«

NOČ IMA LUKNJO.

S štiriletnim sinkom sem se peljal v zadnjem vozu iz Divače v St. Peter. V vsakem predoru je mali zatrjeval: »Noč je!« V nekem predoru ga dvignem k končnemu oknu, pri kateremu je bilo videti za vlakom vhod v predor. Mali začudeno vzklikne: »O ata, noč ni cela ima luknjo!«

Kje je lastnik osla?

Ali ga poznate oslička? Kaj bi ga ne, saj teh je največ na svetu. Le pogledjte ga, sam je prikorakal po ulici nakožen s tovorom in se ustavil pred gospodom. Morda bi ga rad povprašal, kam se je izgubil njegov lastnik, ali je stopil v gostilno, ali pa je krenil v kak diskreten kraj. Poiščite ga in pripeljite ga oslu nazaj. Če ne oslu pa vsaj Čuku. Kdor ga dobi, bo njegovo ime matinjeno in ima pravico do knjige Damir Feigel. Po strani klobuk, ako pošlje L. 250 v denarju ali v znamkah.

Gorica, dne 1. julija.

Čuk se je zakasnil, tako porčejo. Seveda se je zakasnil, a ni sam kriv, ako tudi ima kriv kljun. Tiskarski škrat mu je namreč nagajal, a ne s tem, da bi narobe postavljval črke, kot je njegova navada že od časov Gutemberga sem, ampak, ker jih sploh ni hotel postavljati. Zdaj je zopet vse v redu in Čuk bo redno pel.

Če bi ga le vsi tako redno plačevali, kot jim on redno poje pa bi bil Čuk tako zadovoljen, da bi od veselja poskočil višje kot lira, ki se kar ne more dvigniti.

Na svetega Petra in Pavla dan sem sfrčal na steber sv. Ignacija na Travnik, da bi dobil tombolo; pa bi jo bil kmalu dobil s kamnom, ko me je spoznal eden izmed tistih, ki se vedno po mojih predalih solnčijo in je hotel svojo jezo ohladiti. Jaz sem odfrčal še pravi čas, hvala Bogu in raz-

Skrivalnico v zadnji številki so prav rešili: Marica Kofol, Podmelec; Iva Oplja, Celje; Suligoj Peter, Ročinj; Anton Tomšič, Knežak; Pavla Pink, Kranj; Gregor Krapež, Jesenice, Gorenjsko; L. Korošec, Jesenice, Gorenjsko; Antonia Maglica, Opatija; Lojzka Vrh, Trst; Čuk Andrej; Sv. Ivan — Trst; Milka Gruden, Zgonik pri Proseku; Anton Tomšič, Knežak; Kovačič Fran, Drobočnik — Sv. Lucija.

mišljaj, da je bilo že mnogo lepše na malih Rojcah, kjer so kozaki jahali na take načine, da so me prav oči bolele. Še »šjor Novantašete«, ki je bil zraven, je dejal, da so ti kozaki mnogo prijaznejši kot oni, ki jih je videl v Galiciji zastonj. Sklenil je, da jih bo od zdaj zanaprej raje gledal proti vstopnini kot zastonj, ker je to mnogo bolj varno in manj utrudljivo.

ČUK NA PALCI.

OPRAVICEVANJE.

Mati: »Tinek, kako se držeš reči teti, da so neumni? Takoj teči k njej in reči, da ti je žal.«

Tinek (hiti k teti): »Oh, ljuba teta, meni je res žal, da ste neumni!«

KAJ JE ZALOIGRA?

V neki višji dekliški šoli je razlagal profesor pojem drama, burka, veseloigra, žaloigra i. t. d.

Vsak učenka je morala imenovati, kak gledališni komad ter določiti, v katero kategorijo spada.

Neka izmed manjših učenk je povedala, da pozna igro »Deset žensk brez moškega«. Na profesorjevo vprašanje, kam je uvrstiti igro, je odgovorila zamišljeno: »Gospod profesor! Deset žensk brez moškega... to je vendar žaloigra.«

„Čuk“ v Rimu.

Rim, dne 1. julija.

To je pa res hučò. Julija meseca pa tak mraz, da človeku skoraj zobje šklepečejo in suk-nja sili iz omare. Ves mrčes je v nevarnosti, da bo poginil in da muh skoraj nič ne bo. Vsi kurniki na letoviščih in vsi hlevi, ki so bili že naprej oddani, so ostali prazni, fabrike za izdelovanje iztiskalnic denarja so »falirale«, hotelirji so rešeni nadloge — predebele mošnje, sprjevodniki na železnicah pa hvalijo Boga, da ni sltnih potnikov z rjovečimi otroci in tisoč kovčegi, ki se drenjajo pod klopni, na policah in na hodnikih. Tako tudi mraz prinese svoje dobre strani.

Vlada je storila vse mogoče, da bi zvišala temperaturo. Slovencem je res prišlo precej vroče, ko so izvedeli, da se niti pravdati po slovensko ne bodo več smeli. Pa to na splošno ni imelo pomena, zato so pritishili z raznimi novimi pristojbinami in davki. Res je postalo temu ali onemu vroče vsled tega, da se je pošteno potil, a to je bilo le kapljica v primeri z drugimi leti.

Da bo potenje bolj splošno, si je izmislila vlada novo sredstvo. Vstvarila je nov volilni zakon, po katerem bodo delili deset jabolk med deset otrok takole: »Pepe, ti si največji, na tu imaš deset jabolk, razdeli jih med bratce.« Pepe deli: Jaz sem najmočnejši, dobim zato osem jabolk, ti Tonče si za menoj najmočnejši, dobiš dve, če boš tiho, vi drugi pa smete gledati, če ne boste tiho, boste pa od naju s Tončetom tepe-ni.«

Pravijo, da je ta delitev najbolj po pravici in edino sredstvo, da se zviša vročina, shlapi oblake, privabi solnce, odpre letovišča, dvigne železniški promet in morskoplovbo.

Tudi Čuk je mislil, da bo v hipu nastala sopara, da ne bo mogoče več živeti, zato se je zaletel v Rim pod hladne peruti in v senco novega zakona. Spotoma je stopil k Mussoliniju in ga ponižno vprašal:

»Gospod minister! Koliko poslancev bodo imeli Slovenci v bodočem parlamentu?«

Minister je Čuka začudeno pogledal: »Kako to mislite? V bodočem parlamentu o tujerodcih ne bo ne duha ne sluha.«

»Hm«, je dejal Čuk. Zelo lepo. Torej bodo Slovenci izgubili popolnoma?«

»Uradno jih ne bomo več notirali. Javnost ne bo vedela zanje.«

»Saj jih še Pitigrilli, znan pisatelj Vaše krvi, omenja.«

»Ta je prepovedan.«

»Mhm! Pa kako se Vam je posrečilo, da ste z eno potezo dosegli to, česar niti Vaši uradi, ne šole, ne pošte, ne sod-nije niso mogle doseči.«

»Lahko«, je zamahnil z roko gospod Mussolini, »iz cele Italije sem naredil en sam volilni okraj...«

»Aha?« se je zasvetilo Čuku svetlo spoznanje kot bliščeča iskra. »Pametno, vebko-

potezno. Saj je cel svet kot mala vasica. Kaj, če bi naredili iz celega sveta en sam volilni okraj? Ali se ne bi na ta način morda posrečilo, da bi izginili ruski boljševiki s površja...»

Čuk je zletel skozi vrata, prostovoljno seveda in čakal, da bi dobil pojasnilo k predlogu, ki ni neumen. Vendar volilna reforma Čuka ni prav nič ogrela in kot se vidi tudi ostale zemlje ne. Če jo bo, bo že povedal.

Čuk na palci.

Pripovedovanje Jaka Makaroniča.

Ko sem se zjutraj zburil, me je čakalo prijetno iznenadenje. Oh vznóžju postelje sem zagledal kuharja z velikim kotlom črne kave, s katero me je takoj postregel.

Komaj je odšel gospod kuhar, že je vstopil drug gospod, menim da je bil več kot kaprol, in vse navzoče vljudno vprašal po njihovem zdravju. No, sem si mislil, če bo tako pri vojaki, pa že ne bo slabo.

Se parkrat sem se pošteno pretegnil po postelji nakar sem se začel počasi napravljanje. Opazoval sem, moje sosa novalce, misleč, da bom našel med njimi kakęga znaica iz »Venecie čulice«, ali po slovenski iz »Julijske Beračije«.

Prepričal pa sem se kmalu, da ni tu nobenega poznanega človeka, temveč sami tujci, ki so govorili jezik, katerega bi ne razumel niti naš učeni župan, ki govori tudi »taič« in druge jezike, katere se je naučil pri vojaki, kjer je imel menda veliko saržo, ter nazadnje vozil celo veliki boben za regimentom.

Ker nisem razumel ukazov, sem se ravnal patačno po drugih. Kar so storili oni, to sem storil tudi jaz.

Kmalu je pristopil k meni moj prijatelj kaprol, ter me postavil v vrsto pred kasarno. Sli smo v velikansko hišo, kjer bi bilo prostora za deset naših farnih cerkev, ali pa še več. Visoko je bilo tudi mnogo več kot zvonik pri Sv. Urbanu, in vse to je bil en sam velikanski prostor.

Ko sem vstopil, sem opazil na obeh straneh velikanske ribam podobne reči. Pozneje sem šele zvedel, da so to zrakoplovi brez peroti.

Tu so nas postavili v krog, kjer smo si z velikanskega kupa izbirali obleko vsak po svojem okusu.

Izbral sem si obleko iz trpežnega blaga, in pazil sem tudi na to, da mi bo dovolj ohlapna da ne pridem zaradi tega v zadrego, če bi se pri vojaki slučajno odebelil.

Obleki in porilo sem dobil namreč dve, eno za k maši, drugo za v tednu; to so mi zavezali v culo ter so me poslali nazaj v kasarno.

Kmalu so nas postavili spet v vrsto, oboroženi s »šalo« in žlico, ter nas gurali »lupki, lupki« proti kuhinji. Prvič v življenju sem slišal te besede, strah in groza vsakega regruta.

Nazadnje smo jo primahali pred kuhinjo, kjer nas je sprejel gospod nadkuhar z lepo pridigo o uporabi in koristi vseh vrst svetovnoznanih vojaških makaronov, ki nam bodo zvesti spremljevalci do konca vojaških dni.

Retsničnost njegovih besed pa je kmalu občutil moj želodec, kateri ni nič kaj radovoljno sprejemal to novo hrano.

Pijanka.

Ko pijance Čuk ti kljuješ, le fanto in može imenuješ. Do naših pridi zdaj vsaic, pijanih našel boš ženic.

To videl lepe bi figure, kadar pijane so babure, nerodnih, grdih sto stvari v pijanosti vam vprizorl.

Ko z dela mož k večerji pride, togota, žalost ga obide, na ognjišču ognja ni, kuhane nikjer jedi.

Zena polna vina, žganja, na postelji mirno sanja, ena lirka, druga sturka; vsaka, ki ga rada srka.

Torej, sem si mislil, tukaj se začenja makaronsko razdobje mojega življenja, kar sem si zapisal in trikrat podčrtal v mojem notosu.

se po nosu koj spozna, da za vince rada dá. Ena kirklo je prodala, druga pa je možu krula,

gorje, če vina, žganja ni, pa trehuh revo to boli. O, gorje je vsaki hiši, kjer pijanke so in miši,

in če boljše nič ne bo, ti imena pošljemo. A ti ljubl Čukec naš, možkim le koprive daš,

še ženske zdaj počegetaj tole vse pod nos jim da). Natrkan možki res ni lep, tem grša ženska — naš je sklep!

Med potepuhi.

Potepuh. Kaj si bil zadnjič hudega storil, da so te zopet zaprli.

Vagabund. Pomisli, na čisto novem kolesu sem se vozil v diru skozi mesto.

Potepuh. Pa zato vendar nisi dobil kar mesec ječe.

Vagabund. O pač. Kolo namreč ni bilo čisto moje. Našel sem ga, ko je stalo pred neko trgovino in kdo je vedel, da ima ta vrag gospodarja.

BANDITA PRI ZAJUTRKU

Znaš bratel Sanjalo se mi je, da mi je umrija otač, — a došli su po njega trije liepi črni angelji, a jedan je imel roge »me par« da je bil Gabriel!

ČASU PRIMERNO.

Na svetu ni več poštenosti. Na zadnjem semju sem kupil od cigana konja na videz zdravega; ali ko sem ga domu pripeljal, mi je zbolel in poginil. Edino, kar me tolaži, da sem ga plačal s ponarejenim bankovcem.

DOSLEDNO.

»Erna, ta roman je kršen, ga moraš čitati z ginljivostjo.« »Zato ga pa berem v cerkvi.«

VEČER NA DEŽELI.

»Krasno! Še žabe se ne oglašijo.«

Gostilničar: »Seveda ne, ker so vse letoviščarje požrli.«

DOKTOR IN GOSPA.

»Gospod doktor, ali je škodljivo uživati meso od živali, ki imajo kugo na parkljih?«

»Ako tega ne veste, gospa, ne.«

DOBER SVET.

»Prijatelj, nikar ne pij, drugače ne učkaš starosti.«

»Tilho bodi, saj imam že 60 let.«

»Če bi ne pil, bi jih že lahko imel 70.«

INSERAT.

Ukraden je bil danes iz muzeja kralj egiptovski Ramzes II. Kdor ga je našel ali ve kaj o njem, naj poroča pod naslovom: »Draginja.«

PRAVI VZROK.

»Grozdje na moji hiši ne postane nikdar rudeče.«

»Ali manjka solnca?« Ne, moji otroci že vse prej pozobajo.«

Pravijo

Pravijo v Studenu, da se stvar za »Drejšca« nevarno soka; nočejo mu več prodati Čuka. »Drejšca« pa drugo poti ne bo ubral, temveč se naravnost na Čuka »aboniral«.

Pravijo, da so odposlale studenske klepetulje protestno nožo v Belgrad, ker jim planinski »grenčajer« ne pušajo čez... do blivše »šansonetke«, da bi jim karte »ablogala«. Položaj je skrajno napet.

Pravijo, da v Kožmanih se je ustanovila podružnica za izdelovanje babjih kvant. Čuk svetuje tistim ki so krivi in se perejo z »zajtjo in jezikom, da se ne očitajo«, naj si nabavijo umazano vodo in z njo naj se perejo. Bodo vjdeli, da bodo kaj kmalu »čisti«.

Pravijo, da pri plesu 24. jun. na Dol.Otlci se je toliko zaplečalo, in zapilo, da bi se s tem denarjem prav lahko poplačalo vsaj obresti dolgov po raznih prodajalnah.

Pravijo, da na Dol.Otlci ni bilo javnega plesa že 50 let, zato so jo »dragnali« do 3 zjutraj.

Pravijo, da na Dol.Otlci gre ljudem tako dobro v tem letu, da so plesi in pijančevanje na dnevnem redu Harmonika poje nedeljo za nedeljo; ko krčme zaprejo se to nadaljuje po zasebnih hišah — do jutra ali celo po dva ali tri dni — Koliko časa bodo ti »zlati« časi trajali, je pa drugo vprašanje.

Pravijo, da imajo Srpeničke klepetulje brzojavno zvezo s celim svetom, tako tudi s Splitom, odkoder prejemaajo najnatančnejša poročila od tunkajanje Srpeničke kolonije.

Pravijo, da so iznašli na Srpenič način izdelovanja sira iz vode. Škoda, da jim nočejo iznajdbe patentirati ker se občina boji, da bo morala graditi še en vodovod.

Pravijo, da se nahaja Srpenički kvartopirski krožek v skrajni krizi; odkar je izgubil predsednika. To čutijo in potrdijo tudi nekateri srpenički oštirji.

Pravijo, da pevovodja »Pevskega in glasb. društva v Gorici« Emil Kometel je pri pevskih vajah razbil takirko na glavah pevcev in pevk. In glejte učinek: Zbor je takoj pogodil vse pisane glasbe. Slo je kakor namazano.

Pravijo, da so Gaberci priredili tako lepo veselico v nedeljo dne 24. junija, da je bilo raz odra doli videti samo — luknje. Množica je neprenehoma zijala z odprtimi ustmi in se krohotala.

Pravijo, da voz, ki je peljal čez soške fante in dekleta na ples v Kal, se je z naloženim tovorom prekučnil.

Pravijo, da bi ocizeljski godci radi igrali fašistovsko pesem, če bi jo znali.

Pravijo, da so dolinski fantje za to tako majhni, ker preveč noči ubirajo za dekleti svoje poti.

Pravijo, da so ustanovili na Škofljah pevsko društvo z zmešanim zborom »Kriči gas«. Ali je to res?

Pravijo, da so sklenili bukovski strici ostati »lejdi« do 60. leta.

Pravijo, da imajo v Rakovcu tak klopotec, ki celo vlak vstavi.

Pravijo, da je v Loki Istri na sv. Ivana dan ples mirno potekel in da ni več »baruf« odkar je nova vlada. Odkar je kriza lir je v Loki mir.

Pravijo, da je na Njivicah nastal velik spor med ženitovanjskim odborom in pristaši revolucionarne stranke. Predsednik je poslal na lice mesta komisijo, da prouči vzrok spora.

Pravijo, da na Njivicah vlada veliko zanimanje radi one gospodične, ki išče moža v »Goriški Straži«.

Pravijo, da so v Kozljah naložili en vagon neumne ljubosumnosti, en vagon neumnosti, en vagon čenčarij, in pol vagona Lomstva. Kadar to odpeljejo, bo že »Čuk na palci« povedal.

Pravijo St. Vidci da pošilja pravijo v Čuka g. Urdih Alojzju. On pa pravi, da ima dovolj drugih zabav brez tega, in da kamor on piše se vedno tudi podpisuje to lahko dokažejo vsi tisti, ki so od njega kakšen oglas prejeli. Pa brez zamore.

Najboljši kapital, ki nam osladi vse življenje je kapitala na žena.

Ribničan Urban.

Un dan sm biu tam pr vas zevuol anga gospoda, k' je biu najkej duoste sihe ruobe kiipu, pa jo naj biu plačov, zetu k' je tiste gspud heda nuobel. Ta njirbl nuobel ldje pa nekul ruobe precej ne plačajo, ampek da-jo soude, keder se jem polübe, jen če se jem pa prou neč ne polübe, jo pa nekul ne plačejo. Toku se je tud njent zgüllu tam pr vas. Tčkret, k' ste ble še sadi pr vas dama, se je aden u Gorice ne kamen usu, zetu k' je biu trüden. Majnde je uod najke djeleč pršu, pa prou neč naj jenu. Tistne mafaerje sm še pr-jecej ruobe dau, pa jo naj tu plačet, jest pa tud najsm smu tirjet, zetu k' se je zegvišou, de je tud non nuobel. I nu pa majnde zdej b' muogla žje drüga maše pajl. Sej prodaje u štacil-ne rešjeta, sita, žjemle, valerje, lojnlčke, k' imajo uod zad pišćuko, kürje perjesa, gvantajne, nebješke zvajzde, kalile lionce, kürenke, pomaranče, čovle, he-der, ljecet, rajte, fežou, kuba-vence, šivanke, mjette jerbese, grable, cviren, kuose, ser, te-bak, kokuše, lukve, klabüke jen drügo tako šaro. Sm, djau sam zase de buo zdej vender ankret plačov, k' je ratou toku jemeni-ten antverhar. Ja pr mej kuše, še ane same rajte m' naj tu pla-čet; je djau, de najma jen če najma. Meni se je pa precej zdajlu, de se me ne polübe pla-čet. Pa sm anga gspuda ne cejste vprašou, kaj mi je ze strt. Nu pa je biu še najkej duo-bru golant. Kar z mano je šu, pa ano šišo pokazou jen djau: »Kar tle nuotre pajte, saj tle pravico prodajejo.« I, se vaj, zame je blu tu glih prou pa sm kar nuotre šu. Šiša je jemajla tri štüke jen pouhnu vrat, ana pr drüge jen ne vsaceh je biu an cajgele prpopan. K' jest najsm glih prou vajdu, tekjere gspud pravico prodaje, jen de njebi zgrajšu, sm šu kar u tretje štük, zetu de njebi blu trajba puotlej guore jet, če be ga u pr-vem štüke ne blu. Kar, pr ta pr-veli vratoh sm potrkov jen vpra-šou, če je oim tiste gspud, k' buo ze muojo siüho uobo pravi-co povajdou. Nak, je djau, jest duohtar Hilalatoto al koku je žje zerjenčou. Prou neč najsm zestuopu. Naj kazalu, koker ne drüge vrata potrkat. Pa tud tam se je prkazou an siu starc jen djau, de je tud non duohtar Hejlalala majnde. Je buh nes vare, aden buo majnde žje te prave, sm rajtou pa uodpirou ane vrata ze drügem. Pa prou ceu štük sm pregljedou, pa naj-sm drüzga najda, koker same duohtarje. Puotlej sm pa počase u drüge štük lajzu, jen spjet skraje zečjev. Ja vajste, prou ze rajs vam povajm, de so se me ti ldje u srcjé smille. Aden ze drügem so ble tud u drügem štüke same duohtarje, ampek človajka pa uobenga naj blu. Samu aden, de b' biu uod neh sm rajtov, de b' znou povajdat pravico ze muojo siüho ruobo. Ampek neč, jen prou neč. Kaj sm tu strt. Še u prve štük sm

Triumf modernega kolesa ali nesreča gospoda Galopina.

Gospod Galopin ima novo kolo, od začetka sveta ni enač'ga bilo. Ni treba goniti, sam vozil, letil, gospod Galopin se prav moško drži.

Kot strela po cesti, kot blik gre čez plan, on prvi do cilja bo prišel ta dan.

Uboga je para kdor skuša se ž njim, on v eni sapi, če treba, gre v Rim.

Naenkrat pa cesta zavije močno, in pada in pada oh, to bo hudo.

Gospod Galopin se prav močno poti, in preden zavé se, na tleh že leži.

šu, pa tam neprej pozvajdavov. Strah nebješki, tud tam so ble same duohtarje. Pred anem vratam, k' so ble dvaj ničle ne-malane, je stalu anu majlma siühu kruotešče, pa tud tu je blu duohtar. Aden je z ane drüge strani prtjeku, k' je jemu kratke hlače, brez mestaf jen še vseh zuob naj jemu pa je biu tud duohtar. Ne štajngah, k' sm

duole šu, sm srječou anga žu-larčka z anem bukvan pod pajsho, jen s pod hlač so me bajle pankelce visajle. Tistga sm vprašou: »Fantiček, al vajš, ki se dabí tistga moža, k' buo ze muojo siüho ruobo pravico po-vajdou?« Jojmenes, koku me je škilastu pogjedalu tu šjemešče. Vajste, kedü je blu tu smrkavu jetešče? Tud tu je blu duohtar!

Proti ze rajs, de sm šu ves sca-gan s šiše jen nekamer se naj-sm vajdu uobrnet. Ne prage je stau an muož, k' je jemu mje-sengaste knuofe uod zat jen uod sprajl pršite, pa sm spjet njega povprašou. An cajt me je gje-dou, koker tjele u nuove vrata, puotlej pa prou po muožku djau: »Če čte tle u to šiše kaj jemal, muorte anga duohtarja uzet.« Tega pa nseglih najsm muogu zestuopet. I kañ buom šu duohtarja jeskat pr mej ku-še, sm djau, sej jeli imate pou-lno šišo. Uod strajbe do kjevdra so sami duohtarji, kar lajze jenu grje; sej ste morde tud vi aden tistih? Nu ste vidle, tud uon je biu duohtar.

Pravijo.

Pravijo, da so si nekateri jeziko-slovel zaman helili glavo, odkod pride ime vasi Kačja vas. V zadnjem času pa se je dogvalo, da to ne prihaja od nedolžnih živali, ki lajajo po skalovju, temveč od nekaterih žensk, ki sikajo na vse strani. Pro-simo torej Čuka, mi Kačjevasčani, da bi Čuk pokukal tudi k nam, ne pa samo v Strandrež, s sabo pa prinesel kako protisredstvo.

Pravijo, da se je v Kačji vasi že sprejela resolucija zadnjega ženske-ga kongresa v Rimu; namreč, da je ženska enako pravicam moških. Imenovana resolucija je stopila v veljavo, prejšnji teden.

Pravijo pri nas v Vrhpolju, da veljajo štiri dekleta 30 l. vina. Po ceni, kaj?

Pravijo, da Stražka vas ni vedela, da ima pod svojim okriljem take pube, da so vedno na dnevnemredu. Ako jih Čuk ne otipa pa zletijo v kuž.

Pravijo, da je l. na št. Vidski se-menj celü dan lovila Čuka s svojo mrežo, on se ji je pa ognil, da bi kaj po kljunu ne dobil.

Pravijo, da je prišla naloč iz Tr-sta, da bo hodila k črešnjam na pa-šo. To se je tudi zgodilo, ko se se je južni jezik govorilo.

Pravijo, da je prišla l. nalašč iz Tr-pri Cerknem odšlo k Čuku s prošnjo, da izreče v imenu fantov najiskrenejšo zahvalo za slamnatega moža dne 26. 12. in 30. 5. za njih trud in za iz-gubljene noči pa počitek.

Pravijo, da iščejo Komenci aco-plan, da se bodo vozili v Volčjiograd. Mi jim poročamo iz Orleka, da ga bo-do naše punce prodale. Je popravi-ljen. Same ga več ne rabijo, zato pa ga bodo dele na »bobena«. Imajo nam-reč doma zadosti zabave.

Pravijo, da na Greti židajo svetil-nik, ki bo 15 cm visok ter 0,8 cm šir-rok.

Pravijo, da se podbrškim Katricam Mickam in Terezcam prav nič ne zdi, če malo Lahe pogledajo, le to se jim zdi čudež, da je dotični doživel toliko časa treznosti, da je mogel »pravi-vo« napisati.

Pravijo, da na mostu v Kobjdiju in sicer o nedeljah popoldne — čakajo nekatere dekleta nekaterih — ka-kor duše nebeškega raja.

Pravijo, da so bila Kobjdijška de-kleta užaljeha v dno duše zato, ker so fantje hodili v Ponikve.

Pravijo na Dobrovem, da mislijo v kratkem prirediti tombolo s plesom. Drugi pa trdijo, da priredijo ples s tombolo. To je vse mogoče.

Pravijo, da so prišli neke nedelje večer na Školč taki fantje, da bi bilo dobro da bi še doma ostali, pa so tako grdo delali, da še drugi ljudje niso mogli spati; še Čuku se je to čudno zdelo.

Pravijo, da ima dopisnik, ki je briške pismonoše v Čuka spravil, ze-lo slab vid, zato se mu svetuje, naj si kupi naočnike, da bo videl v torbah poleg črešnje vsaj še Čuka s svojim dolgim kljunom.

Pravijo, da je neki gospod iz Bar-kovlj privedel 25. najfinejših tržaskih lovcev na rodiški lov, da vjamejo Čuka, — kateri ga je že parkrat močno okljupal.

PISMO.

PISMO IZ FIRENCE.

Pre dragi dolgokljunec, ti naznanjamo kako, pri nas te tu v Firenci častimo prav lepo. Opoldne, ko za »rancio«, nas kliče trombe glas, pri kotlu kakor veter, je zbrana družba nas. Pri kotlu pa vsak dan se, tud' pošta že dobi, in ž njo ti, dragi »Cukec«, med nas postavljen si. Ko družba tebi zvesta, zagleda kljunec tvoj, vso pašto v stran pomeče, potiplje život tvoj. To je tedaj veselje, vse smeje se na glas, dovtipom tvojim zdravim, ki so za kratek čas. In prej iz rok mi naših, ne izpustimo te, da, črko zadnjo vemo, ki ž njo končuješ se. Zdaj vidiš, da te radi imamo iz daljev, izroči našim znancem prav lep in vroč pozdrav. Pozdravi vse domače, in naših cvet deklet, da kmalu iz oči v oči bi videli se spet.

Fantje, Slovenci, pri 6. stotnici santejcev (vazelina) v Firenci: Vrčon Ivañ, Dobravljec; Korošec Ivan, Fojana; Leban Venceslav, Grahovo; Pon Anton, Srpencia; Kravanja Andrej, Soča; Rosič Jože, Log; Zadel Anton, Knežak; Srebot Evgenij, Divača; Košuta Artur, Gorica; Glažar Franc, Slavina; Jug Ivan, Volčje; Kovac Franc, Grahovo; Rakušček Jože, Drežnica; Stanič Ivan, Ajba; Ponda Jože, Lokve; Kalc Just, Gropada; Primožič Franc, Gaberje; Kolenc Viktor, Idrija; Pirik Peter, Cerčno; Sedmak Dolc, Sv. Križ pri Tratu.

PISMO IZ MILANA.

Obvestimo Vas, mladeniči, kateri boste potrjeni v vojaško službo. Kar korajžno za nami! Radi puške še ni takih težav, ali ko se je treba ob solnčnem zahodu podati v »brando«, nam vstajajo naši kratki lasje po koncu, vsled nemira, katerega povzročajo strašne zverine. Človek se mora z mirnim srcem podati v boj proti tem pošastim, katere živijo, ako le morejo v gorskih krajih, ter se hranijo z našo mlado krvjo.

Život imajo v obliki »panjoka« in nosijo ime »stenice«. Kadar zvečer »tromba« zapoje mir, takrat se te zverine podajo iz svojih brlogov v velikanskih množicah na krvooločni lov. Ako hoče človek mirno spati, mora kar s korajžjo udariti po teh pošastih. Mi smo se temu že precej privadili, naša koža je postala neobčutljiva in živali so se tudi kolikor toliko udomačile. Kar smo jih pa na drugi svet spravili, te naše kože ne bodo strojile! Končno sprejmite srčne pozdrave, od slovenskih fantov od 68. pešpolka iz Milana.

Pozdravljamo tudi vse druge fante in dekleta, ter jim kličemo na veselo svidenje!

Lukman Stanko iz Sežane; Požar Silvester, Veliki Otok pri Postojni; Lapanja Viktor, Ponikve ob Idriji; Humar Franc, Lokavec pri Čepovanu; Kofal Vinko, Logaršče; Humar Ivan, Logaršče.

PISMO IZ VERONE.

Lepe pozdrave pošiljamo slovenski vojaki I. 1903. od 8. topničarskega polka in 10. gorske baterije vsem bralcem

Čuka, starišem, sestram in bratom, fantom in dekletam, na Vipavskem; Kenda Franc Cevna Andrej, Vremeski Britof; Majti Marijan, iz Sela iz Drage pri Bovcu; Krbavčič Ivan iz Sela, Sveti Donat; Bizjak Franc, Čezsoča; Bežek Stanislav iz Storij; Pavčič Jakob, Hrašče; Milavec Jožef, Studeno; Seražin Albin, Kazlje; Pivk Jakob, Medvedje Brdo; Jožef Kos, Storje; Ivan Memon iz Prešnice; Fornazar Henrik od Pazina.

SLOVENSKI FANTJE V BOLONIJI.

Čudili smo se, kako da nas nisi še prišel obiskat v ta bivši samostan frančiškanov ki je, sedaj vojašnica 35. a pešpolka. Najbrže si se bal, da se boš

izgubil po teh zakriviljenih hodnikih in stopnjicah, kakor smo se tudi mi ob začetku, ko smo se pripravljali k tej skromni hrani. In glejte! Tudi k nam si prišel, da odneseš pozdrave, ki jih pošiljamo mi ostali fantje letnika 1902 našim starišem, sestram, bratom, prijateljem in dekletom naše krvi! Mi fantje iz Bolonije:

Pregelj Ivan, Renče; Lukežič Florijan, Gradišče; Žizmon Ivan, Volčjadraga; Stepančič Viktor, Volčjadraga; Paušič Jožef, Volčjadraga; Valentinčič Alojz, Deskle; Volušček Andrej, Deskle; Skok Viktor, Lokve; Skert Franc, Gorica; Zimič Jožef, Gorica; Suligoj Stefan, Solkan; Markič Jožef, Svetovo; Jereb Martin, Idrija; Val. Jožef, Idrija;

Peternel Valentin, Spod. Idrija; Velenik Blaž, Poreč; Prodan Jakob, Pinguenta; Grubišo Anton, Mune.

PISMO IZ VERONE.

Prejmi mnogo najsrčnejših pozdravov, ki ti jih pošiljamo mi laški pohajči tukaj iz Verone. Nadalje pošiljamo slovenskim fantom in dekletom, ki so skoraj pozabile na nas, najlepše pozdrave in opomin, naj na nas ne pozabljo. Blažina Alfonz, Vižovlje; Legiša Venko, Mavhlnje; Ban Marij, Prosek; Frančič Andrej, Selo; Krošel Jordan, Nabrežina; Stanič Fr., Brestovica; Stanko Pahor, Selo; Fonda Maksimiljan, Povir.

Pri zobozdravniku ali junaštvo gospoda Sodca.

Gospod Sodce je bolan, joče, stoka noč in dan, močno ga bole zobje, kdor je skusil, dobro vé.

Je poskusil vsa zdravila, ki so mu jih govorila skrbna usta se ženice, je poslušal tete, strice.

Voda, sol in odontina, pelin, žganje, malo vina, česenj, kreda in čebula, noge žena mu sezula,

moral v vodi jih držati; trdno glavo obvezati; ne odjenja zob boleti, take hrane noče žreti.

oh, zdaj treba bo zdravnika, ker je sila res velika. Vsak ga za slovo objame, vse zajokale so dame.

Tudi Sodcu solza mila bolno lice orosila. Stopi v sobo, diha, čaka, da sam, doktor prikoraka,

ko vrata mu odprejo: kaj oči mu vse zazrejo: Črna brada, strašna usta, saj ga celega pohrusta,

Sodac plane, vase skoči, kakor mačka hrbet vzhoci: »Oh, gospod moj, oprostite, zmotil sem se, dovolite,

da spet najdem svojo pot, no, res je, malo sem »marot«... Kaj se je potem zgodilo, in o tem se govorilo,

DANAŠNJI ZASLUŽKI.

Potnik pride k trgovcu in ga vljudno povpraša kako mu gre. »No, se ne smem pritožiti. Ravno v tem trenutku sem za služil 80 lir.

Potnik: »Kako to?« Trgovec: Nekdo je pravkar zahteval par čevljev na upanje — a jaz mi jih nisem dal.«

PLESALKA.

»Ti žaluješ, pa greš na ples?« »Da, ker žalujem v srcu, pa ne z nogami.«

AGENT.

»Kupite to srečko, bo gotovo zadela.«

Kmet: »Zakaj jo pa potem prodajate?«

DRAGINJA.

»Ali ne veste, kako je šel barometer včeraj gori?«

»Strašno! Vse cene gredo — gori.«

V SODNIJI.

»Vi ste imenovali svbjeega soseda psa.«

»Ne, tako hudo gospod sodnik; mislil sem samo na — psička!«

V GLEDALIŠČU.

»Gospod sluga, prosim recite gospej, ki pred menoj sedi, naj vzame klobuk doli.« »Zakaj pa sami ne rečete!« »Zato ker je moja žena.«

GOST.

Gospodinja: »Oprostite, samo en trenotek, pridem takoj.«

Gost: »O gospa, saj ne bom nič ukradel.«

V SODNIJI.

»Strašno! Kaj se danes vse zgodi,« pravi sodnik.

Včeraj, gospodje porotniki, je izginil obtoženeec in vzel se boj zatožno klop!«

NA SODNIJI.

Sodnik vpraša prvo pričo: »Kakšen poklic imate, kaj delate?«

Priča: »Nič gospod sodnik.« Sodnik (drugi priči): »In vi, kakšno rokodelstvo opravljate?«

Druga priča: »Jaz sem do sedaj vedno pomagal njemu« in pokaže na prvo pričo.

KAKO JE BILO Z DOPUSTOM?

»Da, kako? Šest tednov sem čakal na rešitev prošnje. Ko sem dobil pravico za čez mejo, sem čakal 14 dni za pravico v Tirole. Potem sem prosil za pravico bivanja v tirolski občini. Ta je prišla en dan popreje, ko je dopust potekel. Zato sem si Tirolsko rajši na zemljevidu ogledal.«

Med učenjaki

A: »Koliko tehtta dim od 100 kg premoga?«

B: »Pretehtaj ostali pepel, in razlika je teža dimova!«

Mi ste že poslali naročnino za Čuka na palci v znesku L 7'50 za drugo polletje 1923? Storite to takoj, sicer bode čemerni, sitni, nevoljni, otožni, žalostni do 31. decembra 1923. Čuk razšene vse sitnobe!

Pravijo.

Pravijo Landolci in Brinjevci, da vedo, kdo stavi v list »Čuk na palci« Landolce in Brinjevce. Ali oni samo mislijo; misliti se pa pravi nič vedeti.

Pravijo, da je v Podragi nad Vipavo toliko deklet, da jih pride na vsakega fanta po dve in še ena šepasta. Da se pa ne vpelje taka moda kakor je na Turškem, da bi imeli močje po več žena jih bodo drugi mesec, to je 17. julija razpostavili na sejnu in po vgodnih cenah razprodali. Naznanja se, da bodo na prodaj samo šepaste in tiste, ki križem gledajo. Cene bodo vgodne, zato upamo, da bo kupcev veliko.

Pravijo, da odpotuje več kazaljskih deklet v Ameriko. To radi tega, ker si doma ne morejo dobiti para. Njih geslo je: »Kdor išče najde.«

Pravijo, da je cela Nadiška dolina profumirana od Borjanskih »čede« kasterc so pometale profum, ki jim baje ni ugajal, iz železniškega voza. Čuk, je videl ptice!

Pravijo, da na Planini imamo res došti deklin, omožile bi se rade pa se nimajo s kom. Če pride kak fant iz drugih vasi, se za njim zapodijo, da vse se kadi.

Pravijo, da je sezansko »dramatično društvo« zmrznilo v Merčah pri letošnjem prodajanju zime.

Pravijo, da bodo Oplečani pričeli graditi vodovod z Nanosa; za vodovodne cevi bodo porabili vse makarone iz Julijske Beračije.

Pravijo, da krožijo po sezanskem Gradšču »acroplanje«, kateri pa ne mečejo bomb, pač pa poljubčke nekaterim dekletom, katere jih prav rade sprejemajo.

Pravijo, da so popravljene cerk. orgle na Slapu pri Vipavi, tako mogočno zadonele, da se je kar šeststo lir streslo iz cerkv. blagajne.

Pravijo, da so nekemu možu na stezi med Slapom in Vipavo priskočili nepoklicani kar trije na pomoč, katere ni potreboval. »Za ta pristo voljni čin so si pa vzeli, kar je mož imel pri sebi. Res, junaško delo!

Pravijo, da v Gorici snujejo Društvo slovenskih tolmačev, da bi bili ti na razpolago starišem šolskih otrok v Dol-Otlici, kateri tolmače iščejo.

Pravijo, da je Čuk v Lomu bistre glave, ali da mu pri njegovem delu pomaga tudi sraka iz Kala. Videli so jo tudi, kako mu je prinašala smole. Zato vsi ugibajo, kdo je pravzaprav Čuk, ali je sraka, ali pa Čuk sam.

Pravijo tudi, in se nekateri tega vesele, da se je Čuk na nekem poiz-

vedovanju ponesrečil ter zlomil rebro; radi tega da bi bilo razpisano mesto naslednika in se za isto že sedaj poteguje znani obrtnik v tolminskem Lomu, samo zato, ker se svojih grehov boji. Za dosego tega častnega čina se baje noč in dan vadi na palci.

Pravijo, da se je preselila jezična gospa Sova, predsednica kvantarskega društva iz Kan. v Tolm. Lom, kjer ima uradne ure vsaki dan od 1.—26. ure. Tajnik je pa 6 ur oddaljen, zato bo njegov namestnik Čuk, ter bo o izidu vsake seje točno poročal.

Pravijo, da lonjska »sova-civet« bi prav rada bila parterca; saj se nato pripravlja že par let. Čuk, star parter, čaka; on je dober letalec in plesalec a — civetta še boljša.

Pravijo, da se Sv. Ivanska mladež izgublja v tuje vrste. — Vzrok temu: brez vodstva — brez nadzorstva — brez društev.

Pravijo, da vaščani tržaške okolice že o mraku legajo spat, ker jim ni mogoče posedati pred pragom. Zgodi se jim prav lahko, da kdo rukne vanje od prevelike razsvetljave prevzet.

Pravijo v Gaberjah na Vipavskem, da je vkljub nasprotovanju nekaterih dolgokljunov in »Brčevnikov« veselica dobro uspela, zakar gre hvala g. učitelju Vodopivcu, g. Peganu ter fantom in dekletam, ki so pridno zahajali k vajam.

Pravijo fantje v Sp. Idriji, da so na zadnjem plesu v Ledinah govčjske, kazniške in pečniške dekleta izvrstno plesale tango, če bodo tako napredovale, bodo za eno leto znale izvrstno brus goniti.

MED ODMOROM V KRPATIH.

Mladega Istrijana sem vprašal. Čuješ Zvane! Kako je bilo oni put kad si ti »ainrikoval?« Zvane: »Muči, muči, sinko moj. Bili smo tam poleg barbe Pietro. Došli su i teta Mare i teta kumare, došel je anke barba Jure i devojke celoga sela. Onda su došli oni svirači oni piskaci, počeli su svirati, počeli piskati, na ova godala na ova piščala, jednu pulku, jednu mazulku — vraga ja pojil, znaš — sve je plesalo staro i mlado toko, da je bilo kao »fin del mondo!«

Pesem sironjaka iz vino-rodnih krajev.

Tudi jaz kot starček siv, napišem kaj, dokler sem živ. Res nisem bil nikdar poet, ampak berač, ki mora v svet.

Beračit s' naha me poslala, otrokom da bi kruha dala; v štacunah jemlje vse na up, račun povzročil bo obup.

Moj sin po svetu dela išče, hudo je, zapusti ognjišče. Če vino bilo bi prodano, dolga tud' mnogo poravnano.

Tako pa kam bi ga sločill, mar bi vsega sami spili? Nasledko p' janost težko ima, še moja grba jih pozna.

Sključen, šepast zdaj potujem, včasih skoro omagujem, si brž s humorjem solze zbrilem in dovtipe ljudstvu rišem.

Po svetu kol'ko nov'ga zvem, se ne vozim, kadar grem. Pozdravi vsak me s — hvaljen jest! to nova meni je povest.

Nekdaj se vsakdo je odkril, ko zvon poldán je zazvonil. Klobuk zdaj tudi z glave vzame, slučajno če ga burja sname.

Je v cerkvi ljudstva bore malo, b' jih stisnil skup, b' se ne poznalo. Tem polnejša so jih plešišča, okrajna, mestna vsa sodišča.

Sam morda že se vam zameril? Bom v drugo smer prihodajšje krenil; zdaj mahnem jo prek' te planjave, »sklofeto« z glave, vsem pozdravel!

KAJ PRABJE V VRHU

Dast je tega! Za tuj kaš punt pa medruj nimama papirje. Že šterkrat sma t' pisal, deb zavrnju tista prabje, ka sa prabl ad nas. Se že biš, ad tistih bilih brieš in' pa ad tistih gumjev gar na naših tačeh. Mpa še tuste, ka na pjema žgajne.

Če s' ti modr, sma pa tud medruj, ka sma brž pogruntal, de sa pisale tist prabje kišne čede, ka se jem ti tku bojiš zamert, zatu pa nejčeš zavrnit.

An cajt sma paslušal, gledal, tuhtal, misl'l, čakal, de bo zapiv našm prijatlam, pa j' zapiv le nam drujm. Vrh u kaš, Vrh u kaš, Vrh u kaš! Klkaj sma bli jezni, de če sma te bli dabil, te nisma bli vrgl le u kaš, ma sma te bli vrgl še u krap.

Če se jeziš zatu, ka sma t' jih pavidal, kar t' gre, pa jez' se, se se jezima tud medruj, ka nas akul vlašč' n prabš, kar se kišn zlaže.

Srejšna, Čuk. Buh t' ohran zrabe repetrice, deb jemmu mačan klun, de boš nas lož apikav.

IZ LOMA.

V Čuku na palci piše nekdo o Lomskih dekletih, da so prišla z veselice v Kalu še le v zjutranjih urah domov. Ker dopisnik indirektno omenja tudi mojo osebo, zato dotičnega dopisnika imemujem lažnjivca in obrekljivca in vgotavljam, da so bila isti dan vsa lomska dekleta že ob 9. uri zvečer doma v družbi večjega števila vdeležencev na veselici, med katerimi sem bil tudi jaz: Anton Pisk, (kurat).

V Lomu, dne 27. junija 1923.

SMOLA.

»Moja sivka je bila na razstavi odlikovana — ko sem pa nesla njeno mleko na trg, so me pa zaprili!

SALJIV KAMEN

V kamenolomu najdejo delavci na velikanskem kamnu vdolben ta-le napis: »Blagor njemu, ki me obrnel« — Ko delavci to vidijo, mislijo, da je pod kamnom najbrž zaklad. Zato napno vse moči in ga obrnejo. A glej, na drugi strani je bil napis: »Hvala vam! naveličal sem se ležati vedno na isti strani!«

KAKO SE OBNAŠAJO RAZLIČNI NARODI ČE JIM NATAKAR PRINESE MUHO V PIVU:

Anglež odrine vrček, plača, vstane in gre.

Italijan pokliče natakarka, zahteva drugo pivo, plača, malo ozmerja in gre.

Nemec vzame muho iz piva in ga popije.

Amerikanec popije pivo z muho vred.

Japonec pojé muho in popije pivo ter vpraša, če stané več, ker je bila tudi muha notri.

TESTAMENT.

»Kaj vam je zapustil vaš oče?«

»Nič — kakor dobro ime, to je šlo pa na deset delov.«

Mož in žena ali obletnica poroka

Žena. Častitam ti, dragi Emil!

Mož. Zakaj pa?

Žena. Spomni se vendar. Ali ne veš. K obletnici poroka.

Mož. Ah, da; vidiš, vidiš, pa res na vse misliš. Jaz sem pa na tvojo obletnico res č pozabil.

Upišite se takoj kot člani „Goriške Matice“ pri krajevnih gg. poverjenikih. V mesecu novembru dobite 4 krasne knjige za 6 lir.

Pismo.

ALESSANDRIJA.

Slovenski fantje vojaškega pekarskega odelka v Alessandriji pošiljajo pozdrave vsem Slovencem in Slovenkam. Sledijo podpisi:

Srečko Grgič, Padriče; Znidaršič Mirko, Il. Bistrica; Perrot Ivan, Nabrežina; Markežič Anton, Zarnovo; Markežič Jovakin, Pregara; Križmančič Avgust, Gropada; Marjo Stare, Loka; Černeka Anton, Sovinjak.

POZDRAVE IZ PIJE-MONTA

pošiljajo slov. topničarji:

Renčelj M., Povir; Pahor F., Vale; Zaharija I., Nabrežina.

PISMO IZ LUCCA

Pozdravljamo slovenski topničarji, ki služimo pri 19. topnič. polku 8. Batt. v Lucca. Červ Janko iz Prapetna pri St. Viški gori; Čufer Franc iz Buk. Vrha; Rijavec Ivan iz Dol. Tribu-

še; Kofol Jožef iz Cerkna; Tominc Anton, Plače, Sv. Križ; Kapel Ivan iz Sempetra; Piličič Alojz iz Trsta; Novak Alojz iz Bača pri St. Petru na Krasu; Cvek Viktor iz Knežo; Sferko Franc iz Istre; Matič Anton iz Istre; Balkovič Ivan iz Istre; Lukšič Anton iz Trsta.

IZ VERONE.

Pozdrave pošiljajo slovenski fantje vsem domačim:

Stanislav Makuc, Lokve pri Gorici; Mika Stefančič iz Jablance od Ill. Bistrice; Pirc Emil iz Saleža; Koron Rudolf iz Batuj pri Tustu; Pavlin Pavel iz Mirna; Pregelj Ivan iz Renč; Zimic iz Deskel; Pavlin Jožef iz Ravnice; Ivančič Ivan iz Locha; Princ Jožef iz Vrhnice od Ill. Bistrice; Malperšle Franc iz Matenjo vasi; Sanj Anton, Juršče; Čok Anton iz Lokve na Krasu; Konec Anton iz Volč pri Tolminu; Ivančič Anton iz Pračane, Istra.

MIR.

Mož: »Torej zaradi tega klavirja moram iz hiše.«

Zena: »Bodi miren, Adam in Eva sta šla iz paradiza zaradi enega jabolka.«

HITROST VLAKOV.

Gorenje in Kraševce se propirata o hitrosti vlakov na gorenjski in tržaški prog. Vsak je hvalil svojo. Konecno reče Gorenjec: »Brzovlak Ljubljana - Jesenice vozi tako hitro, da izgledajo brzovjavni drogovi, če jih opazuješ pri oknu vlaka, kakor en sam plot.« »To ni nič«, pravi Kraševce, »ko sem so zadnjič vozil iz Ljubljane v Trst, ni je dokler je še vlak počasi vozil - v Tivoliju neki frkolin jezik pokazal. Zamahnil sem z roko skozi okno, da mu prilepim zaušnico in zadel sem postajenačelnika v Divači! Takrat še ni bilo carinskih postaj na Rakeku in v Postojni.

ČUK V ST. VIDU.

Radovednost me prignala je v St. Vidu van, hel sem k sovi mladi le za kratak čas. Od nje izvedel sem novice, ki v St. Vidu ne gode. Pravila je, da device že postarane zdaj norč. Tam ni bilo mrež svilenih, da bi me lovili v tje, samo le pri krilih kratkih sem si razvedril srce. Ko sem se krog Hrašč sprehajal, na kup trnja sem zadel, ki je ozko pot zagral, po mojem kljunu hrepenel. Napravil sem ovinek velik, da v trnju kljun ne obtiči, poleg tega pa sem sklenil, da več ne grom na to poti.

Romur gre - v album!

10.V.23.

1. Pomagaj mi Muza Zensk slavo zdaj pet', Ki neki četrtek, So šle na izlet.
2. So slave potrebne In lačne časti, Med vsem tem-le zborom, So vendar le tri.
3. Dve teh-le ste sestri, A tretja lahko Po duhu kot sestram. Poda jim rokò.
4. Nadutost in glupost, Jih vse tri krasni, Ošabnost brezmejna, V izrazu leži.
5. Olika pri njih je, Pod peto doma, In le po denarju Cenijo moža.
6. Obirajo rade, Vse znane ljudi; A nase najraje, Bi vrgle oči!
7. Ne vidijo gnoja, Ki pet se drži, Da nos le visoko Po konci štrli.

8. Ker proti neumnosti, Ni še zdravil, Naj Čuk bi vam puhlost, iz glave izbil.
9. Če pa opomin Vam Je ta le zaman, Le Vaša bo škoda, Ko pride Vaš dan. Čuk na palci v Šturjah.

Znanstveniki pravijo, da je nevarno sedeti pri šivalnem stroju, ki je pri oknu, ko grmi, mi pa pravimo, da ni nič manj nevarno sedeti včasih blizu kakega šivalnega stroja, tudi če ne grmi...

Ugank ni dobro vselej reševati. Poznamo človeka, ki je tekom dobre pol minute pridobil pol dučata hrušk na glavi in zmlinčen nos samo zato, ker je polzkušal poiskati razliko med možem in ženo, ko sta se pretepele na cesti.

LISTNICA

Zapute: Vaša pesem o stricah slaba. Najboljša kitica se nam zdi take: Dekle omamljeno same ljubezni. Boji se za strica, da kdo ga naklesta, Prešteje mu rebra in kožo obca. ostalo je pogoltnil koš.

Bukovje. Eno da, drugo ne. Osebnosti, posebno stvari, ki merijo na eno samo osebo, gredo brez drugega v koš, če ni stvar zelo opravičena. — Trnovo. Z sustnicamiz ni nič, posebno radi navedbe hšat. ne, četudi je bila maža zraven. Je že tako. — Vltovlje. To je zopet osebna zadeva, ki je nò kaže priobčevati. — Deskle. Koštruni so Čuku vli in jih ne more priobčiti. — Fantje izpod gore. Eno da, drugo nel Pozdravel - Nabrežina. Sam Gregorčič po številu ni spisal toliko pesem, kakor jih imamo takih, kot ste jih poslali vi. Priobčiti jo seveda ne moremo. — Srpentica. O srpeničkih frajlah je šlo zaenkrat v koš. — St. Vid. Obljubljate kaj več in kaj lepše spisanega. Rajo kaj lepše spisanega kot kaj več. — Deset zapovedi je šlo v koš, ne ker nočemo delati konkurence, ampak ker so brez soli. — Medana. Opo o umazanih hlačah v koš. — Sturje. Šlo v koš. — Kommen. Šlo po isti poti kot gornji dopisi. — Opčina pri Trstu. Saj je morda vse to res, samo drugače mora biti povedano, krajše in dovtipnejše. — Dol-Otlica. O prirediteljih pleca - da niso mogli dobiti deklet - šlo v koš. — Studeno. Slabo pisano, s svinčnikom, zletelo v koš tudi radi tega, ker je preosebno. — Jamlje. Vrag vendar! Stotine pisem, pa same osebnosti, samo ljubosumje, same čenče, sama zanikarnost. Ali je res dovtip že vrag pobral, ali je taka vročina, da se je vsem pamet skisala, da bi jo lahko Ribničan Urban prodajal za nadomestek kislega zelja po naši deželi. Čuk je tega sit, pametni ljudje tudi, to humorju škoduje. — Gradščice. Ista bolezen kot zgoraj. — Povtr. Pustimo Adama in Evo. Če bi hoteli v tem oziru govoriti, je Čuk premajhen za polovico in še več. — Landol. Preosebno, prezezanimivo. — Blatrica. Če ste jezna na fantje, ki radi vodijo dekleta za nos, ker res ni lepo, povejte jim to v obraz, kar ste pisali Čuku. — Otlica. Takega, ki je pojedel 24 jajc, se Čuk boji, da bi mu ne požrl vse zalege, zato ga je stlačil v koš. — Budanje. 95 kg je za Čuka tudi preveč. Odložil je poleg koša, koš ne drži take teže. — Pesem zapuščene s sliko je pregledljivo in da Čuk obvaruje čitatelje solz, je dal košu vse skupaj. — Loje. Je šlo po

Pričujoča številka je zakasnela za 3 dni vsled tiskarskega štrajka, ki je trajal cel pretekli teden. --

Ženitna ponudba.

I.

So očka mi rekli, oženim paj se. Jaz sem odgovoril: zakaj pa ne? Sem vprašal očeta, kaj treba za to. On mi odvrne: »Le deklet mlado«.

II.

Ker pa domače vse dobro poznam, Nobena sposobna za ta le ni stan. Naprosil sem. Čuka, naj v svet po[hiti]. In če le mogoče mi deklet dobi.

III.

Sam srednje postave in trde glavé, Nerad pa bi videl na njej še roge, Pod palcem je dosti, so več pod dlanjo. Če ktera me vzame, ji slabo ne bo.

IV.

Iščem družico si, meni ednako S kikljico »dolgo« in svilnato capo. Mora znat plesat »tango in moša« In če potreba tud' vprašati »koša?»

V.

Prednost imajo posebno le te, ki so si večkrat ogrele srce. In da bo če bolj vesela poroka, Lahko z nevesto en sinček prijoka.

VI.

Ako se torej katera dobi, Ki mojo ponudbo sprejeti želi. Pri Čuku na palci naj brz poizve. Kako se jaz pišem, kako mi je ime.

DEDŠČINA.

Jezična žena, mati še bolj jezične hčere, je bila nekoč hudo nejevoljna ter je jezno dejala svojemu možu: »Ljubi Bog, kako hudoben jezik ima najina hči; hotela bi le vedeti, od boga izmed naju ga je dobila, od mene ali od tebe?« Mož ji mirno odgovori: »Od tebe gotovo ne, ker ga imaš še sedaj!«

DVOUMNO.

Najbrilnejši pa najbolj navihan v šoli je bil dijak Janko. Ampak največji lenih. Ko je dal profesor nalogo, jo je Janko prepisal od dijaka, ki je sedel pred njim. Zato je profesor posadil pred njega nekega »butca«. Janko je pa prepisal od onega na levi strani. Profesor je posadil na levo stran drugega »butca«. Potem je Janko prepisal od enega na desni strani.

Ker je prihodnjič tudi tam sedel »butec«, je Janko poškilil od zadaj in tam prepisal. To je pa profesorja ujezilo, zato je ukazal Jankotu: »Ker nimam v šoli nobenega osla več, boš prihodnjič pisal poleg mene pri nuzi.«

V. TRAMVAJU.

Dve stari sitni ženici sedita v tramvajskem vozu, ter kričita na vse grlo nad sprevoznikom, naj zapre vrata, navzlic temu, da je termometer kazal 38 stopenj vročine. Vse se je jezilo nad njihina radi njihju krika. Eno je vreščala: »Zaprte vrata, drugače dobim pljučnico in umrjem«. Druga pa jo je prekrščala: »Držite odprto, sicer se zadržim«.

Kaj storiti tedaj? Neki go spod se približa sprevozniku in mu reče mirno. »Končajmo že enkrat to komedijo. Zaprte vrata, da ona sitnica umre zadušena, potem jih odprite, da umrje druga na pljučnici, nakar bo vendar Bog dal, da bomo imeli mir v vozu.«

V ZAVODU.

»Kaj si se naučila v zavodu?«
»O, znam že skoz nos kaditi.«

Dva mlinska kamna

1. do 1.10 metra široka kupi nekdo iz druge roke. Kdor bi taka dva kamna prodal, naj sporoči upravi našega lista.

Zapomnite si:

Fotograf JERKIČ

Ima svoje odlikovano podjetje v Vrtni ulici (Corso Verdi) št. 36 v villici na dvoriščju. ....

navadni poti tistih stvari, ki Čuku na palci ne vgapajo. — *Renče*. — *Specija*. Zletelo brez peruti v koš. — *Mrzla Rupa*. O slavnatih možeh Čuk ne poroča. — *Il. Bistrica*. Take stvari ni so samo preosebne, ampak krijejo še drugo zlo v sebi. Ne sodimo, da ne homo sojeni! — *Vojsko*. Nima pomena, če pridejo Francke in Micke na Vojsko fante pozdravljat. Drugič. — *Vrabče*. Ni vredno. — *Tolmin*. Osoba ni ne, še vedno ne. — *P. i. Vipava*. Vaša vztrajnost mi ugaja, Vaše pero tudi to pot, zato je imelo uspeh. Se pošljite kaj, dobro izpiljeno, malo popravi jaz, pa ho šlo. — *Ternovica*. Prehudo o prodaji. . . akotudi morda resnično. — *Ollica* je v dopisovanju pridna, a nesrečna. — *Knežak*. V koš o dekletih z debelimi nogami, ki nočejo nositi kratkih kril. — *Dol. Zemon*. Slabo pisano. — *Ustje*. V koš. — *Renče*. Slabo pisano. — *Celje*. V strankarske in organizacijske zadeve v Sloveniji se Čuk iz principa ne vtika. Pošljite kaj drugega. — *Nabrezina*. Ne priobčimo! — *Osp*. To nas ne briga, če je imelo neko dekle že več ženinov. — *Grahovo brdo*. *Kraške Ponikve*. O nekje, vse za v koš; preosebno. — *Vrhpolje*. Punce, da so

žalostne, ker jih ne hodijo fantje za norca imet? Saj ne verjamemo. — *Straža*. V koš je šla »maža«. — *Slavinja*. Dve sta si v laseh radi enega? Pa da bi se še v Čuku lasale? Ne boš! Zito je šlo lepo v moj koš! — *Idrija*. Pesem ni pravilno zložena, vsaj po približno pravilnih regelcah ne. Drugič pa je prejasno prežaljivo, prekočljivo. — *Jeblanska občina*. V koš! — *Renče*. V koš! — *Podmelec*. Manj hu dobi je, več dovtipa. — *Sovodnje*. Ne priobčimo! Se drugi dopis iz Sovodnjem v koš! — *Vrtojba*. Resnična pesem, a premalo opiljena. Čuk je »frderbal« svojo pilo popolnoma. — *Logarsko*. Za enkrat ne. Hvala vseeno. — *Hovec*. Zletelo v koš! — *Predjama*. Isto. — *Od nekje* (kraj ni naveden.) Preslabo pisano, brez podpisa.

Kože za strojenje

in v to spadajoča dela po zmer-
nih cenah se priporoča *Kristjan Trampus* v Gorici, via Tomsig
štev. 22 (blizu živinskega trga.)

Cene ugodne. Vino pristno.

Gostilničarjem!

Zadruga v Dobravljah, v Dornbergu, v Selu in Hranilnica ter Posojilnica v Rihembergu, ki so se združile v Vinarsko zvezo, se priporočajo gostilničarjem in vsem cenjenim odjemalcem za blagohotna naročila domačih vin v lastnih kletih in v skupni kleti, v Gorici, Via Mameli št. 8.

Razprodaja vina v skupni kleti v Gorici se prične s 1. junijem 1923. Razprodaja se od 56. litrov naprej v vsaki množini in po zelo ugodnih cenah.

Vino pristno. Cene ugodne.

Mobilije domači in inozenski izdelki.

NAJNOVEJSI VZORCI STALNO DOHAJANJE

O. BERNT,

Gorica, Piazza della Vittoria (na Travniku) štev. 21. Telefon štev. 66. Poročne in jedilne sobe, pohištvo, železni in medeni posteljniki, omare in ograde za predsobe; sprejemnice, garniture »Club« in navadne, mobilije za urade v ameriškem slogu in navadne, stolice in naslonjači v veliki izbiri; mizice, popolne pisarne, vozički za otroke, divani, žimnice, vzmeti (sušte) itd.

Popolna oprema restavracij, uradov, in zavodov.

POSEBNI POPUSTI ZA PREPRODAJALCE.

Sprejemajo se vsakovrstna naročila za pohištvo in zagotavlja točno in prvovrstno napravljeno blago.

Meščani! Okoličani!

Naznanja se, da se je otvorila v večjih in prenovljenih prostorih staroznana

Restavracija pri Črnem Orlu

Gorica, via S. Giovanni 6.

Točijo se pristna briška in vipavska vina ter izvrstni kraški teran.

Postrežba točna. Domača kuhinja.

Sobe za potnike. — Dvorana za zborovanje.

Toplo se priporoča sl. občinstvu

lastnik **IVAN FIEGL**

Zaloga piva „ADRIA“

Priznано najboljšo pivo v Julijski Benečiji. Zaloga v Gorici, Via Silvio Pellico št. 10.

Za obilna naročila od strani gosp. gostilničarjev se priporoča

Franc Berzellini
zalogatelj.

FOTOGRAF JORDAN OBLAK
Gorica, ulca XXIV. Magio 16
(prej Tre Ré)
priporoča svoj fotografski, u-
metniški atelje.
Na željo pride slikat tudi na
dom. Povečuje in zmanjšuje
vsakovrstne fotografije. Izvr-
šuje fotografije za polne legiti-
macije v eni uri.

MIRODILNICA
v zvezi v lastno

dišavnico
E. GRAPULIN

Na sproli Ljudskemu vrtu).
Na drobno. Na debelo.
Cene brez vsake konkurence.

Zaradi izselitve

se proda **motorno kolo**
»Excelsior« s »Sydicar« v
prav dobrem stanu. Cena
ugodna. Več se izve v Gorici,
Via C. Favetti št. 7.

Restavracija Central

v Gorici, Corso Gius. Verdj 32.
Zbirališče meščanov in deže-
lanov.

Za obilen obisk se priporoča
JOSIPINA PODGORNİK,
restavraterka.

Pozor Pozor

na najstarejšo goriško zalogo pohištva!

Prodajam pohištvo po zelo nizkih cenah, in sicer:

Omare	od 200 L. navzgor
Posteljnake	90 " "
Vzmeti	70 " "
Žimnice	60 " "
Spalne sobe	800 " "

Velika izbira kompletnih spalnic najelegantnejših in priprostitih z železnimi posteljniki.

Z obilen obisk se priporoča

Ant. Breščak, največja zaloga pohištva na
Goriškem z lastno delavnico
v Gorici, Via Carducci 14 (prej Gosposka ulica) in Via C. Favetti 3.

GORICA BRUNO SAUNIG GORICA

Via Carducci 7 v hiši gor. ljudske posojilnice, Via Carducci 7

usje, nadplati, podplati, čevljarske, sedlarske potrebščine.
:: Vrvi, biči, bičevniki, masti, ličila, barvila. ::

Sveče, vesek, kadila.

Kupuje čebelni vosek po najvišjih dnevnih cenah.
Tovarniška zaloga podpetnikov PIRELLI na debelo.

Podružnica v Solkanu.

Podružnica

LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

v Gorici, Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telef. št. 50.

Brzjavni naslov: LJUBLJANSKA BANKA

Delniška glavica S H S kron

80 milijonov

Rezerva S H S kron

64 milijonov

Centrala: LJUBLJANA

Podružnice: Brežice, Kranj, Metkovič, Celje, Maribor, Novi Sad,
Ptuj, Sarajvo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice do 4 1/2% Na daljšo odpoved vezane
vloge po dogovoru.

Nakazila in plačila v jugoslavijo in inozemstvo sploh.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja.
Izvršuje: vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.

Uradne ure za občinstvo 8 1/2, do 12 in od 3 do 5.
Ob sobotah pop., ob nedeljah in praznikih se ne uraduje.